

weinigen die het durven, en die den moed hebben om meer van 't leven te vragen dan een passief-negatief bestaan... die weinigen (*glimlachend zuchtend*) loopen op doornige wegen! U heeft 't bij 't rechte eind. Nu treft u ook 't zeldzaam geluk van iemand gevonden te hebben die alle uitstekende kwaliteiten in zich vereenigt, en die u dus volgens menschelijke berekening 't... hoe noemt u 't ook weer, niet 't onmogelijke, maar 't billijke geluk zal kunnen geven. Holtz zal ook nooit onmogelijke eischen aan zijn leven stellen... Zooals ik u zei: een model echtgenoot!

EMMA (*geïrriteerd*).

Hij is goed, echt goed en daarom schat ik hem heel hoog.

PAUL.

Maar ik ook, juffrouw v. Gelderen, (*binnen wordt zacht gezongen „im wunderschönen Monat Mai“*). Ik schat hem zéér hoog. Ik ben 't volkomen met u eens dat hoog-schatting de beste, de degelijkste basis voor een huwelijk is. Het zou er geloof ik in de wereld een boel beter uitzien als alle huwelijken daarop waren gebouwd... Voor de poëzie alleen... zou 't misschien een beetje jammer wezen! (*lachend*) maar Holtz zou zeggen: poëzie is maar een luxe-artikel, en daar zou hij gelijk aan hebben! (*ernstiger*) Heusch, er zijn er niet veel zoo... zoo braaf en ijverig en tevreden... Voor mij behoort iemand zooals hij tot de beste en... de gelukkigste naturen. Wat vraagt hij van 't leven? Een beetje voorspoed en een beetje toewijding, niet waar? Wel, dat zal hij krijgen. En dan is hij daarmee ook volmàakt gelukkig. Volmàakt gelukkig! Goeie jongen... hij is 't ook zoo waard! (*Holtz komt op*). Ah, daar heb je 'm juist...

Dertiende Tooneel.

PAUL, EMMA, HOLTZ.

PAUL.

We spraken over je, amice.

HOLTZ (*schertsend*).

Welzoo... zeker kwaad?

PAUL.

Ik heb je geroemd om 't hardst met je aanstaande!

HOLTZ (*trouwhartig tegen Emma*).

Je bent de beste! (*hij geeft haar een zoen; Emma merkt hoe Paul met ironie naar hen kijkt en een trek van ontstemdheid komt weer op haar gezicht. Paul gaat langzaam naar 't huis, waar hij in 't verlichte open raam*

blijft staan. Emma klemt zich in eens aan Johan's arm vast).

EMMA.

O Jo... Jo... goeie Jo...

HOLTZ.

Wat is er kindje? Wat is er?

EMMA (*dringend*).

Laten wij weggaan... 't is kil hier...

HOLTZ.

Ja kom, we gaan het vuurwerk afsteken. (*Emma kijkt ver weg, zij antwoordt niet, samen gaan zij heen.*) (*Suze op*).

Veertiende Tooneel.

PAUL, SUZE.

SUZE.

Emmy! Emmy!... Waar is ze?

PAUL.

Laten we hen niet storen! Zij zijn gaan wandelen om alleen te zijn... „und fest zu glauben im thörichten Wahn...“ Kent u dat lied wel?

SUZE.

Neen! hoe heet 't? Is 't mooi? (*Zij gaan in 't prieel zitten*).

PAUL.

Heel mooi... het bezingt de liefde...

SUZE.

Ja?! O, ik krijg gauw zangles, dan zal ik 't ook eens instudeeren. O weet u wat ik ook zoo beeldig vind... wat straks gezongen werd: „im wunderschönen Monat Mai...“ Vindt u dat ook niet práchtig?

PAUL.

O zeker! Het is nu ook Mei... de heerlijke Meimaand als de bloesem en... de liefde ontluikt... niet waar, dat staat immers in dat versje?

SUZE.

Ja, o ik vind 't zoo snoezig!

PAUL.

Snoezig, hè ja. U vind Romeo zeker ook snoezig?

SUZE.

Romeo... wat is dat?

PAUL.

Romeo... dat is een Veroneesch edelman uit den ouden tijd, die in 't geheim met Julia trouwt... en dan brengt hij serenades onder haar balcon, en hij klimt langs een touw ladder naar boven...

SUZE.

Hè! en verder?

PAUL.

O dat moet u maar eens komen zien in de opera.